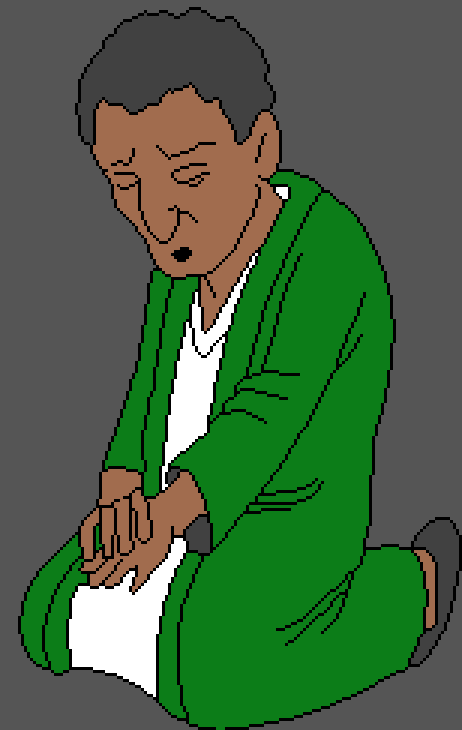

Beibl i Blant
yn cyflwyno

Jeremeia, y
proffwyd trist

Awdur: Edward Hughes

Lluniau gan: Jonathan Hay

addaswyd gan: Mary-Anne S.

Cyfieithydd: Catrin Roberts

Cynhyrchwyd gan: Bible for Children
www.M1914.org

©2020 Bible for Children, Inc.

Trwydded: mae gennych hawl i gopïo neu argraffu'r stori hon,
ar yr amod nad ydych yn ei gwerthu.

Cafodd Jeremeia ei
eni i deulu crefyddol
yn nheyrnas Jwda.
Roedd ei dad, Chilceia,
yn offeiriad. Roedd y
teulu'n byw mewn tref
o'r enw Anathoth, yn
agos at Jerwsalem.
Tybed oedd rhieni
Jeremeia yn meddwl
y byddai e hefyd yn
mynd yn offeiriad?
Ond roedd gan Dduw
gynlluniau eraill.

Adeg geni Jeremeia,
doedd pobl Dduw ddim
yn ufuddhau i Dduw.
Roedd bron pawb, o'r
brenin i'r gweithiwr
lleiaf pwysig, yn addoli
duwiau ffug - hyd yn
oed yn nheml sanctaidd
Dduw ei hun!

Siaradodd
Duw gyda
Jeremeia
pan oedd e'n
ddyn ifanc.

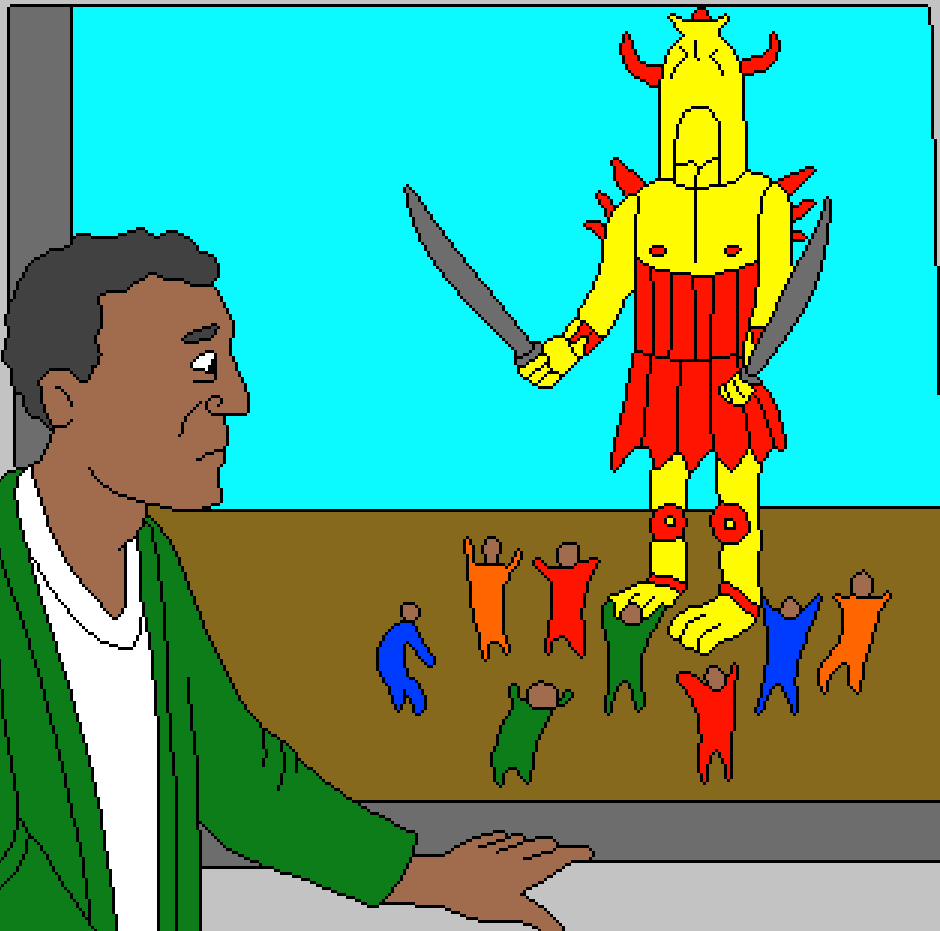
Dyweddodd, "Rôn
i'n dy nabod di cyn i ti gael dy eni. Wnes i
dy benodi di'n broffwyd i siarad ar fy rhan."

Roedd geiriau Duw fel petai nhw'n dychryn
Jeremeia. "O! ARGLWYDD Dduw!" gwaeddodd,
"alla i ddim siarad ar dy ran di, dw i'n rhy ifanc."

Doedd e ddim yn blentyn - roedd e'n ugain oed. Ond

doedd Jeremeia
ddim yn meddwl
y gallai e siarad
dros Dduw yn
erbyn yr holl
ddrygioni oedd
o'i gwmpas.

"Paid bod ag ofn," meddai Duw
wrth Jeremeia. "Byddi di'n mynd i
ble dwi'n dy anfon
di ac yn dweud
beth dw i'n
ddweud
wrthot ti.

Bydda i
gyda ti."
Yna gwnaeth
Duw rywbeth
arbennig - dyma
fe'n cyffwrdd
ceg Jeremeia.

Rhoddodd Duw gryfder, dewrder a doethineb i Jeremeia. Aeth ati i siarad yn ddewr o flaen pobl, a'u hatgoffa fod Duw yn eu caru ac am eu helpu. Ond doedd neb yn gwrando arno. Dim hyd yn oed y brenin.

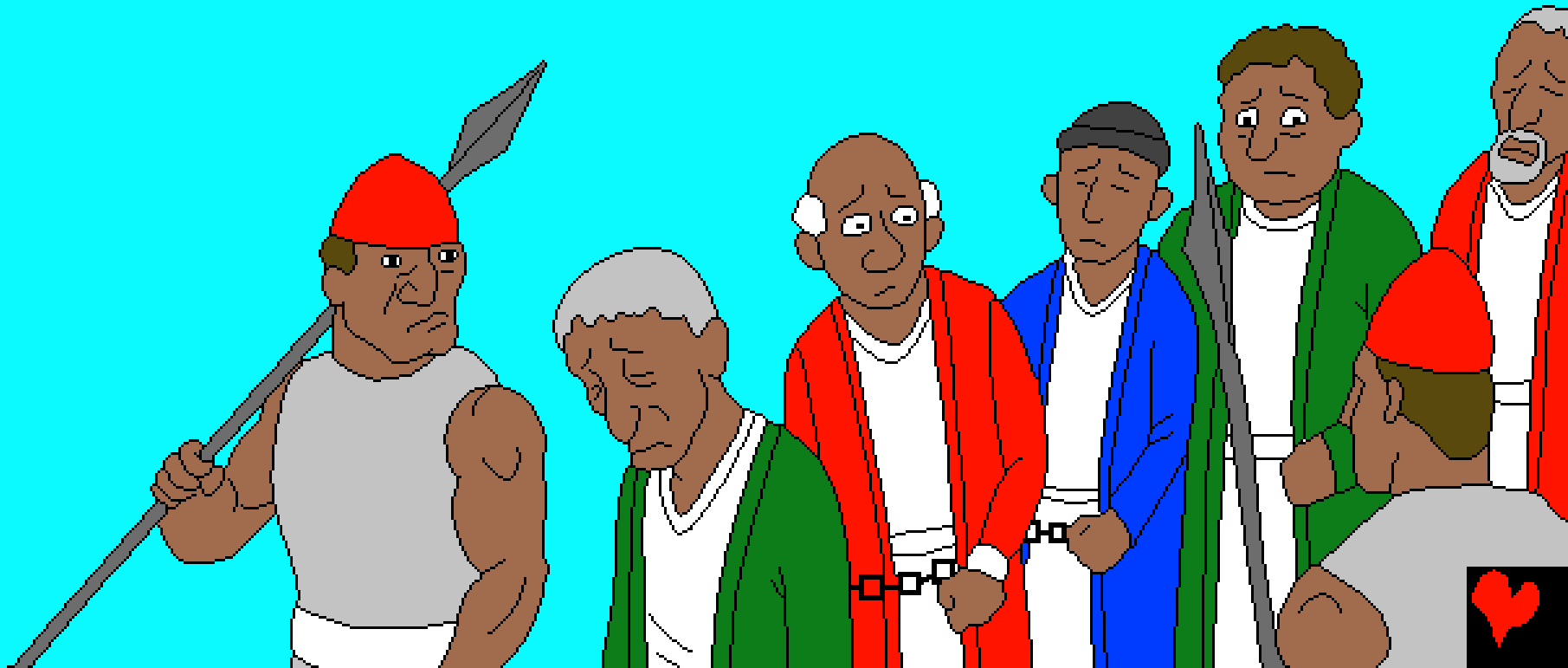

Roedd hyd yn oed yr offeriaid yn flin, yn
dweud wrtho am stopio siarad am Dduw. Roedd yna
broffwydi ffug yno hefyd, yn cyhuddo Jeremeia o
ddweud celwydd.

Beth wnaeth Jeremeia oedd atgoffa'r bobl bod teyrnas Israel, yng ngogledd y wlad, wedi troi cefn ar Dduw tua cant o flynyddoedd cyn hynny. Roedd eu gelynion, yr Assyriaid, wedi eu concro ac wedi symud pob un o'r Israeliaid i fyw i wledydd pell.

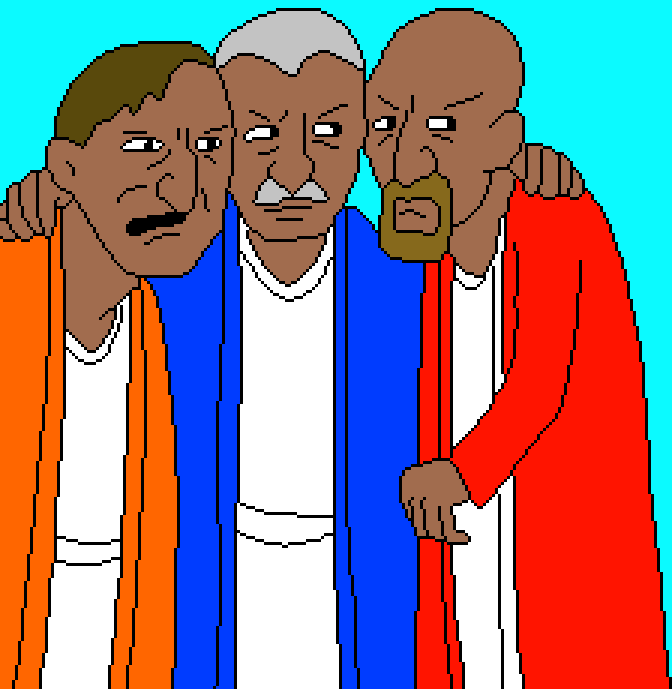

Erbyn hyn,
roedd pobl
Jwda, teyrnas y de, wedi
troi cefn ar Dduw. Roedd
byddinoedd y gelyn wedi
dechrau martsio tuag
atyn nhw! Oedd Duw
yn mynd i adael iddyn
nhw goncro ei bobl
a'u gorfodi i adael
eu gwlad?

Fe wnaeth y bobl drystio eu duwiau ffug. Oedd y duwiau yma yn gallu amddiffyn nhw rhag y gelyn? Na! Dim ond Duw oedd yn gallu gwneud hynny. Roedd y bobl mor flin gyda Jeremeia, fe wnaethon nhw gynllunio i'w ladd e. Ond fe wnaeth Duw amddiffyn ei was.

O'r diwedd, dywedodd
Duw rywbeth wnaeth
synnu Jeremeia.
Dywedodd, "Paid
gweddio dros y bobl
yma. Na i ddim
gwrando arnyn nhw
nes bydda'n nhw'n
barod i wrando arna i."

Fe wnaeth Jeremeia
rybuddio'r brenin ei fod
yn mynd i gollir frwydr
yn erbyn byddin
Babylon. Gwylltiodd y
brenin a taflu Jeremeia
i'r carchar. Ond hyd yn
oed yn y carchar,
daliodd Jeremeia ati i
bregethu a trystio Duw.

Ar ôl dod allan o'r
carchar, dechreuodd
Jeremeia bregethu
eto i'r brenin a'r bobl,
a dweud bod yn rhaid
iddyn nhw
droi nôl at
Dduw, a'i
drystio.

Y tro hwn,
dyma'r brenin
yn gorchymyn i
Jeremeia gael ei
ollwng i lawr
pydew dwfn a
mwdlyd.

Ond roedd Duw ar waith yng nghalon y brenin. Heb i neb arall wybod, fe wnaeth y brenin achub Jeremeia, a gofyn iddo beth oedd Duw am iddo ei wneud.

“Bydd yn barod i gael dy ddal yn gaeth, ac fe gei di fyw, dyna mae Duw'n ei ddweud,” oedd yr ateb.

Fe wnaeth byddin Babylon goncro
Jerwsalem a holl wlad Jwda.
Dyma nhw'n dinistrio'r waliau
a'r adeiladau a llosgi popeth.
Dywedodd Duw y byddai'r bobl
yn gaeth am
saith deg o
flynyddoedd,

ac yna
byddai'n dod â
nhw nôl i Wlad
yr Addewid.

Jeremeia, y proffwyd trist

Stori o Air Duw, y Beibl

sydd i'w gweld yn

Jeremeia

"Pan ddatguddir dy air, bydd yn goleuo."

Salm 119:130

Y Diwedd

Mae'r stori hon o'r Beibl yn dysgu ni am ein Duw rhyfeddol.
Fe wnaeth ein creu ni, ac mae eisiau i ni ei adnabod.

Mae Duw yn gwybod bod ni wedi gwneud pethau drwg, beth mae e'n galw'n bechod. Cosb pechod ydy marwolaeth, ond mae Duw yn dy garu di gymaint nes ei fod wedi anfon ei unig Fab, Iesu, i farw ar Groes, a chymryd y gosb am dy bechod di. Yna daeth Iesu'n ôl yn fyw a mynd adref i'r Nefoedd! Os wyt ti'n credu yn Iesu ac yn gofyn iddo faddau dy bechodau, mae'n barod i wneud hynny! Bydd yn dod i fyw ynot ti nawr, ac fe gei di fyw gydag E am byth.

Os wyt ti'n credu bod hyn yn wir, beth am ddweud hyn wrth Dduw: Annwyl Iesu, rwy'n credu i ti ddod yn ddyn i farw dros fy mhechodau, a dy fod ti'n fyw eto. Os gweli'n dda, tyrd i mewn i'm bywyd. Maddau fy mhechodau i mi gael bywyd newydd nawr, ac yna un diwrnod bod hefo ti am byth. Helpa fi i fod yn ufudd i ti, a byw fel plentyn i ti. Amen.

Darllena'r Beibl, a siarad gyda Duw bob diwrnod! Ioan 3:16

